

قارچ‌هایی که قاتل مورچه‌ها هستند

دانشمندان موفق به کشف شواهدی از وجود قارچ‌هایی شده‌اند که برای ادامه بقای خود مورچه‌ها را آلوده کرده و با کنترل مغز و رفتارهای آنها، حشرات مسخ شده را به سوی مرگ می‌کشانند...

دانشمندان موفق به کشف شواهدی از وجود قارچ‌هایی شده‌اند که برای ادامه بقای خود مورچه‌ها را آلوده کرده و با کنترل مغز و رفتارهای آنها، حشرات مسخ شده را به سوی مرگ می‌کشانند.

شواهد وجود قارچ‌هایی که مورچه‌های نجار را به مرده‌هایی متحرک تبدیل می‌کرده و آنها برای رسیدن به مقاصد خود به سمت مرگ می‌کشانیده‌اند بر روی برگ گیاهانی که 48 سال پیش در آلمان می‌روییده‌اند کشف شده است.

این یافته نشان می‌دهد قارچ‌های انگلی توانایی کنترل جاندارانی را که به خود آلوده می‌کنند در گذشته‌های بسیار دور، حتی قبل از شکل‌گیری هیمالیا به دست آورده‌اند. هاگ قارچ‌های انگلی که امروزه نیز وجود دارند و در میان جنگل‌ها رشد می‌کند، هنگام عبور مورچه‌های نجار از میان جنگل به بدن آنها می‌چسبند.

سپس قارچ درون بدن مورچه‌ها رشد کرده و مواد شیمیایی از خود منتشر می‌کند که بر روی رفتار مورچه‌ها تأثیر می‌گذارد. به گونه‌ای که برخی از مورچه‌ها در حالی که بقیه مورچه‌های آشیانه به همراه هم از لانه‌های خود که بر بالای درختان قرار دارند، پایین آمده و به سراغ نزدیکترین برگ‌های حوالی آشیانه می‌روند؛ به تنهایی آشیانه را ترک کرده و به جستجوی برگ‌های تازه می‌پردازند.

مرحله آخر حکم اعدام قارچ‌های انگلی برای مورچه‌ها بسیار هولناک است. مورچه‌های آلوده در ساعات آخر زندگی خود به سمت زیرین برگ‌هایی که بر روی آن قرار دارند رفته و طی آخرین گزش خود که به "گزش مرگ" شهرت دارد، رگبرگ اصلی برگ را می‌گزند و آرواره‌ای خود را بر روی آن قفل می‌کنند، وضعیتی که منجر به بی‌حرکتی مورچه می‌شود.

به گفته محققان دانشگاه هاروارد گاه مورچه‌ها به صورت دسته‌جمعی به این مرگ دچار می‌شوند و می‌توان در میان جنگل‌ها گورستان‌های دسته‌جمعی را شاهد بود که در آنها 20 یا 30 مورچه در متر مربع قبل از مرگ رگبرگ‌های اصلی برگ‌ها را گزیده‌اند.

این قارچ‌های قاتل قدرت رشد بر روی ارتفاع و یا کف جنگل را ندارند و از این رو مورچه‌های آلوده در جایی میان این دو سطح می‌میرند، جایی که رطوبت و حرارت مناسب رشد قارچ‌ها است. پس از مرگ مورچه، قارچ‌ها از میان سر حشره رشد کرده و مقادیر زیادی هاگ تولید می‌کند که در طول شب بر روی کف جنگل پراکنده شده و قربانیان جدید خود را انتخاب می‌کنند.

به گفته دانشمندان مورچه‌های آلوده تمامی قدرتی که برایشان به جا مانده را برای گزش آخر استفاده می‌کنند و نشانه‌ای از این گزش را به شکل یک وزنه ورزشی (دمبل) از خود بر روی برگ‌ها به جا می‌گذارند.

اکنون سؤال این است که چه چیز می‌تواند باعث شود یک قارچ تنها به کشتن قربانی خود کفایت نکند، بلکه کنترل مغز و ماهیچه‌های او را در دست گرفته و سپس او را بکشد. به گفته محققان از میان ارگانیزم‌های قارچی شناخته شده تنها چند گونه وجود دارند که به این شکل تکامل یافته و قادر به دست‌کاری رفتارهای قربانی خود هستند.

بر اساس گزارش بی‌بی‌سی، هنوز توضیح قابل‌قبولی از چگونگی کنترل مغز مورچه‌ها توسط این قارچ‌ها ارائه نشده است اما محققان می‌دانند این قارچ وحشی مواد شیمیایی الکل‌داری را در مغز مورچه منتشر می‌کند.

مهر